

SALESIÁNI V BULHARSKU

ZPRAVODAJ ČESKÉ SALESIÁNSKÉ MISIE V BULHARSKU

41 / měsíčník

listopad 2016

Milí přátelé Božího díla v Bulharsku,

posíláme podzimní pozdravy. Rádi bychom vás seznámili s děním kolem nás. Budete si moci přečíst o novém kurzu pro animátory, vydat se ke kořenům bulharské tradice, prohlédnout si novou vazbu na stavbě a další. To, co nyní hýbe společností, jsou prezidentské volby a narůstající počet uprchlíků. Třeba vás budeme moci v dalších číslech více informovat o těchto událostech. Přejeme radost z Boží blízkosti a nohy v teple.

o. Martin

Z obsahu

Děti v Kazanlaku	1
Zastřešování začíná	2
Animátoři pokračují	3
Kazanlačtí na výletu	4
Kluci dobrovolníci	5

Salesiánské misie v Bulharsku je možné finančně podpořit prostřednictvím Salesiánské provincie Praha na čísle účtu: **16844021/0100**, variabilní symbol: **29**

Ka

NÁVŠTĚVA V KAZANLAKU

DĚTI SI MAJÍ KDE HRÁT

První víkend v říjnu patřil našim dětem ze starozagorské farnosti. Vyrázili jsme do Kazanlaku, kde jsme měli dětské katecheze, vyráběli jsme svíčky a nechyběla ani procházka do místního parku Rozarium. Naše zagorská farnost má asi deset dětí, se kterými se kromě nedělních bohoslužeb jednou za měsíc scházíme.

STAVBA

MEZI KROVY

Během října (17. – 26.) se nám podařilo připravit vazbu na střechu komunity. Přijela nám na pomoc tříčlenná parta dělníků z Čech vedená Vítkem Foglem, bratrem Jardy. Týden ve větru a zimě řezali, dlabali, zatloukali, vrtali, měřili, jedli, pili, zkracovali a natírali. Ze salesiánů jim pomáhal hlavně Jirka Svoboda. O naše žaludky se starala Jardova sestra Maruška. Jediného, čeho se jim nedostávalo, byla nuda. Po zakončení tesařských prací měli možnost seznámit se s krásami Bulharska. S Jardou jeli do farnosti Pokrovan, aby si prohlédli vilu Armiru u Ivajlovgradu. Také mohli objevit krásy Slivenu a Staré Planiny.

o. Martin

Ka

ANIMÁTOŘI

ZAČALI DRUHÝ BĚH

V Kazanlaku byl dva říjnové víkendy po sobě slyšet smích a veselí mladých lidí, kteří znovu přijeli z celého Bulharska na animátorská setkání. Tento školní rok máme poprvé dva běhy naráz. Jeden, který začal vloni, a druhý, který měl své první setkání v půli října. Každý běh má svůj tým, který jej připravuje. Základem týmu jsou takzvaní „examinátoři“, tedy mladí, kteří sami kurzem animátorů prošli před lety a účastnili se i jako vedoucí našich letních táborů. Tyto dva rozdílné týmy ještě doplňují místní řádové sestřičky a naši čeští dobrovolníci. Měl jsem radost především z nového týmu, ve kterém se nějak cítím zbytečný. V dobrém slova smyslu, protože tyto mladé animátory ho mají plně ve svých rukou.

Znovu jsem si ověřil slova kardinála Tomáše Špidlíka, že život je setkání s přáteli, které bude jednou pokračovat v nebi. Díky krásným vztahům s examinatory prožívám animátorská setkání jako pokračování toho, co vznikalo před mnohými roky, a mohu se cítit nepotřebný, i když jsem za oba dva běhy zodpovědný.

o. Petr Cvrkal

Ka

VÝLET

ŠUMEN – CAREV BROD – PLISKA – VELIKÝ PRESLAV

Dne 22. 10. léta Páně 2016 v brzké ranní době jsme se s farníky z Kazanlaku vydali na výpravu za poznáním starých hlavních bulharských měst. Před těmito úkony jsme se účastnili mše svaté ve městě Šumen a poté jsme zajeli navštívit sestry benediktinky v Carev Brodu. Zde jsme si prohlédli jejich překrásný kostel s replikou ikony Panny Marie Čenstochovské. Také jsme se pokochali pohledem na krásnou zahradu sester, kde se pěstují nejen růže, ale také i byliny, ze kterých sestry vyrábějí léčivé masti.

Po společné fotografii u sochy Panny Marie byl čas vyrazit dál – konkrétně do historicky prvního hlavního města Bulharska, které neslo název Pliska. Město mělo rozlohu 21 kilometrů čtverečních a bylo ze všech stran obeháno hradbami. Toto pozoruhodné archeologické naleziště odkryl Čech, Karel Škorpil, který je zde i pohřbený. Druhé staré hlavní město Bulharska, které jsme navštívili, se jmenuje Veliký Preslav. Po návštěvě místního muzea jsme se vydali na cestu zpět, obohaceni o nové znalosti z bulharské historie.

Václav Jakubíček

Za devatero telefonními sloupy a patero lesy v krásném městě Zlíně se narodil dvěma dobrým rodičům chlapec jménem Václav. Vyrostal v této dobré rodině, která kromě rodičů čítá i čtyři sourozence a další domácí mazlíčky. Rostl jak do výšky, tak do šířky, ale i do krásy. Dovedností přežití se naučil od českých skautů. Zvládl základní školu a poté také Arcibiskupské gymnázium, výborný to vzdělávací institut, nacházející se na Kroměřížském panství. V tomto místě také počal sekat latinu, nebo ve volném čase jiné šermíře. Po úspěšné zkoušce dospělosti vyrazil studovat do Olomouce, kde je ta škola pojmenovaná po pantátovi Palackém, a pokračoval nejen v sekání latiny, ale přidal i jazyk anglický. Jednoho dne ho napadla myšlenka, že by se mohl podívat dál do světa. Roztočil glóbus, hodil šipku a čekal, kde se zastaví. No, a tak se dostal do Bulharska.

Jméno:	Jan Tomiga
Datum narození:	18. 11. 1993
Pohlaví:	muž
Status:	dobrovolník
Oblíbený sport:	léto – fotbal; zima – snowboard
Oblíbený fotbalový klub:	Arsenal
Oblíbený snowboardový jezdec:	Eva Samková
Oblíbené jídlo:	řízek s bramborovým salátem
Oblíbená činnost:	práce s dětmi a mládeží

OBJEDNEJTE SI

Zpravodaj Salesiáni v Bulharsku objednáte na adrese zpravodajbg@gmail.com, nebo stáhnete na www.bulharsko.sdb.cz.

Vydávají Salesiani na Don Bosko Bulgaria, Zahari Kniazheski 71, 6000 Stara Zagora, tel.: 00359 0431 62115, 00359 885 453 614. sbsz@mail.bg. č. ú.: 16844021/0100, v. s. 29.

Připravují: Václav Jakubiček a Martin Jílek, SDB. Texty posílejte na zpravodajbg@gmail.com.

Více informací naleznete na www.bulharsko.sdb.cz a www.sadba.org.